

Wij presenteren u . . . digitale kinderopvang,

Zaterdagavond, 20.00 uur, een pannenkoekenrestaurant in Amersfoort. Naast ons zit een gezinnetje, papa, mama en een kleine meid van twee en half, misschien drie jaar. Ik kan het niet zo goed inschatten in de grote mensen wereld. Buiten Smurfenland lijken alle twee en driejarige kinderen ineens kleiner en jonger.

Het zoete meisje heeft een pannenkoek, ze zit even rustig en eet. Voor haar staat de iPad. De iPad vertoont een filmpje *Beer in t blauwe huis*. Ik herken de figuurtjes, Beer, Luna, Trillo, Ojo en Tetter. Het favoriet programma van onze meiden, ooit lang geleden. Toen nog op de televisie, je weet wel dat ding met een beeldbuis.

Deze ouders hebben de digitale kinderopvang, c.q. digitaal speelgoed meegenomen. Het is half negen in de avond. Het meisje kijkt, klimt omhoog en kruipt bij moeder op schoot, legt haar hoofdje neer en kroelt met mama. Vast kinderbedtijd, zeker als je twee en half misschien drie jaar oud bent. Gelukkig heeft papa niet de digitale mama meegenomen.

De iPad blijkt veelal de digitale oppas en het digitale speelgoed te zijn. Er lijkt niks boven dit digitale wonderstukje te gaan. Echt speelgoed hadden deze ouders niet meegenomen. In de tijd dat er geen digitaal speelgoed was voor kindjes van twee en half wellicht drie jaar oud, hadden wij een koffertje. Een koffertje dat alleen tevoorschijn kwam als wij ergens op visite gingen of een hapje eten. Een koffertje dat enthousiast ontvangen werd door de meiden en hen uitdaagde tot spelen en tekenen. . . waar wij ook waren. Regelmatig iets nieuws erin om het uitdagend te houden. Een setje met een klein popje of beestje met toebehoren. Een tekensetje. Een caleidoscoop. Een speeltje om in en uit elkaar te halen. Kneedwas. De antroposofische speelgoed winkel aan de korte hoogstraat had hele interessante speeltjes. Gesorteerd en compleet.

Uitgebreid dineren met kinderen tot laat op de avond deden wij niet. Ik vond dat ik het niet kon maken om een kind ten behoeve van mijn uitjes op te houden. Uit eten en op visite gaan . . . zolang ze overal slapen . . . hebben wij veel gedaan. Wiegje, later het camping bedje mee, geleerd om van baby af aan al overal te slapen. Begonnen bij mijn ouders waar de meiden konden wennen en konden huilen om daarna duidelijk te ervaren dat je soms met hulp en soms zonder heerlijk kon slapen elders. In deze tijd zouden wij een uitstervend ras zijn, want in de latere jaren bleken onze meiden al de enige te zijn die ergens gingen slapen. De andere kinderen mochten rondrennen en maakte al rennend en schreeuwen, zeuren en graaiend, aandachtvragend en dreinend onze meiden wakker. Toen zijn wij er mee gestopt en kwam de oppas in huis.

Dit weekend, filmpje pakken, *Familie weekend*. Het gezin gaat op weg naar opa. Vader verzoekt de kinderen een tekening te maken voor opa . . . iets uit zijn eigen jeugd, want dit was toch wel en meest maffe wat deze vader voorstelt. Een tekening

voor iemand maken? Zo 2009! Terwijl de kids op de achterbank op de iPad de tijd doorbrengen tot zij bij opa zijn, krast ma twee kleurplaten vol. . . voor opa!

In mijn dagelijks werk leidt de motorische ontwikkeling onder de digitale oppas, de digitale bezigheidstherapeut. Er zijn baby's die kunnen swippen, tappen en inzoomen op de iPad, maar nog geen bekertje kunnen vasthouden.

Mijn bso kinderen komen thuis na school tot rust en ontspanning met de . . . ja hoe raad je het. De iPad is een wonder. De iPad is geweldig. Ik zie het al voor me.

De digitale kinderopvang. Geen professionele opvoedkundige leidster meer nodig, geen gebouw, geen speelgoed. Je kind aanmelden en afmelden via de iPad. Niet meer brengen en halen. Kind gewoon thuis op de bank en een camera erbij. Van iPad tot iPad vanaf je werk je kind in de gaten houden. Eten en drinken, geen punt, er zit vast een leuk digitaal appje dat je kind kan aanklikken om eten en drinken te bestellen. Babyvoeding express of peuterprut.nl Kindje slapen, ach Ka uit Jungleboek, hypnotiseert je kind in slaap. Beetje Tetris of digital Lego designer voor een beetje bouwen. Lekker digitale glijden met Mario Bros wel zo veilig. Sociale en emotionele ontwikkeling, groepsgevoel, geen punt. Je digitale vriendjes doen hun best. Speelgoed mee op pad, niet meer nodig, alle variaties zitten digitaal in dit zeer handige apparaat en past zo in je handtas. Wel je kindje aanleren dat iPadje geen bal is, waar je mee kunt gooien of tegen schoppen. Liever digitaal een balletje trappen met je vinger. Digitaal kleuren simpel. Beetje tappen en swippen en je tekening is klaar.

En mocht je nog naar oma gaan, kun je deze gewoon uitprinten.

Ik zeg top !